

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100 „ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.

ДА ОБИКНЕМЪ и пазимъ селото

Българскиятъ народъ, въ голѣмото си мнозинство е селски. Далечъ отъ градския шумъ, всредъ величественитѣ дебри на гордия Балканъ, всредъ обширнитѣ поля на родната земя, нашия селенинъ твори материалнитѣ блага на нашата страна. На неговитѣ гранитни плещи се изнасятъ всички обществени събития, затуй защото той е главниятъ стълбъ на нашата държава. Тѣй жадуваната свобода, за която се дадоха много скъпи жертви, не изнесе ли се тя отъ онова мнозинство което живѣе прѣснато по села, паланки и колиби?

Нека ми бжде позволено едно малко сравнение съ нашето село въ миналото и днесъ, и предъ насъ ще изпъкне нерадостната действителностъ на настоящето.

Мѣчно и болно става човѣку на душата, когато се взре повечко въ оная сурова действителностъ която ни окръжава и съ своята голота бode събуденото съзнание. Но на въпроса:

Когато петвѣковното турско робство бѣше приспало националния духъ на българина отъ града; тамъ нѣкъде въ схлюпената селска хижа, покрай огнището, се пазеха духовнитѣ ценности на нашия народъ, пазеха се ревниво народната речъ и обичай.

Нашата селенка свикнала съ своя простъ, природосъобразенъ животъ, далечъ отъ шумния градски животъ, който се мѣни като мартенско време, и презъ време на робството здраво устоя на поста си да бжде пазителка на националното духовно съкровище. Тамъ въ скититѣ на своята майка, подъ родна стрѣха децата, утрешнитѣ борци за свободенъ животъ, бѣха възпитавани въ духа на национално самосъзнание. Често заслушани въ приказнитѣ за славнитѣ български царе, за Кубрата, Крумъ, за великий Симеон и др., разказани отъ тѣхнитѣ майки, заспивали въ унесъ за свѣтли бѣдни. Пазители на родната речъ, обичай и национално самосъзнание, ето що сѣ били безшумнитѣ села!

Лишени отъ свободно културно проявление, българитѣ все сѣ проявявали, макаръ и слабъ, художественно културенъ животъ. Погледнете старитѣ народни шевици, по рж-

кави и поли, и вижте, не сѣ ли проявени въ тѣхъ основнитѣ качества необходими за днешното художество? Не черпятъ ли своето вдѣхновение мнозина наши млади художници отъ тѣхъ?

Да се вгледаме и въ друга област. Единствената съкровищница на чистата родна речъ е била народната пѣсенъ. Не е ли тя отъ която нашитѣ поети черпятъ мотиви и вдѣхновения за своитѣ поетически произведения, съ които достойно доказаха на свѣта, че и българската речъ е жива, пластична, щомъ могатъ да се творятъ съ нея като „Кървава пѣсенъ“, единъ бисеръ въ всемирната литература. Народната пѣсенъ е която запази българския духъ. Това сѣ то едни отъ най-хубавитѣ и художествени ценности и едно очебийно доказателство за здравъ националенъ духъ и съзнание.

Дойде се до тѣй жадуваната свобода. Откри се свободно поле за културно проявление. Милеещитѣ за нашето културно издигане, удвоиха силитѣ си за да може по тоя начинъ и България да се постави въ първитѣ редове на културнитѣ народи. Но въ своя вихренъ стремежъ къмъ повече култура и желание да възродимъ народа си ние дойдохме до едно заслепление, като взехме и пренесохме на българска почва семето на моралната поквара.

Но селото което е запазило народния духъ презъ течения на петвѣковното робство, селото което запази националното самосъзнание чрезъ народнитѣ пѣсни, хора и др. и ни спаси отъ погибелъ, ний нѣма да го оставимъ да се подаде на тая морална поквара, що започва да се шири по градоветѣ и обрива на падение рода ни!

Народни учители, прѣснати по села и паланки, вий сте единственитѣ, които здраво сте устоявали народнитѣ идеали въ миналото и сега пакъ къмъ васъ е отправенъ погледъ на нашия народъ. Грейте, освѣтайте пѣтя водещъ къмъ повече радостъ и щастие въ живота.

Азъ вѣрвамъ, че нашия гласъ нѣма да остане безответенъ и ний ще си подадемъ ржка и поведемъ борба съ всичко гнило и порочно, въ живота, за да спасимъ селото отъ морална разруха!

Г. Хр. М.

Стопански въпроси Възбудителнитѣ вещества при носенето

Задаваха ми се редъ въпроси отъ стопани птицевѣди: „дали могатъ да накаратъ кокошкитѣ си да носятъ повече съ помощта на възбудителни вещества срещащи се на пазаря“.

Тоя въпросъ е доста деликатенъ и е накаралъ до сега да се изпишатъ доста страници; споредъ едни употребата на възбудителни вещества може да увеличи носенето а споредъ други да се укаже вредно влияние върху организма на птицата и върху самото носене.

За да се види вѣрността на тия две течения трѣбва, да се разглежда по-обстойно въпросътъ.

Обикновено възбудителнитѣ вещества влизатъ въ употребление презъ зимниятъ сезонъ, когато яйцето има най хубава пазарна цена и е желателно кокошката да носи колкото е възможно повече.

При даването на възбудителнитѣ вещества трѣбва да се има предъ видъ, че птицата е напълно задоволена съ хранителни вещества и, че яйцето не се формира за смѣтка на организма, което може да причини пълно изтощение на птицата.

За да укаже своето ефикасно влияние възбудителната смѣсъ, трѣбва да дадемъ нужната храна на кокошката, която да послужи за образуването на яйцето и подържане неизносеността ѝ.

Резултатитѣ постигнати отъ опититѣ се явяватъ въ услуга на партизанитѣ за употреблението на възбудителнитѣ вещества и то само при горепосоченитѣ условия.

Всички реклами които се даватъ отъ редъ търговски кѣщи за възбудителни вещества не обясняватъ достатъчно на купувачитѣ действието имъ и на мѣсто да казватъ че тѣхното произведение ще накара да носятъ кокошкитѣ имъ 200 яйца биха сторили по-добре ако обяснятъ

при какъвъ случай може да се постигнатъ подобни резултати а не да експлоатиратъ въпроса.

Задава се въпросътъ: „дали самъ птицевѣдецътъ не може да еи произведе възбудителнитѣ вещества“?

Въ тѣхна полза е отговорътъ, че и тѣ могатъ да си приготвятъ подобни смѣси които да не отстъпватъ по нищо на тия които се изнасятъ на пазаря и отъ друга страна, това би направило едно икономисване на пари, доста чувствително за единъ дребенъ птицевѣдецъ.

Има редъ рецепти за приготвяне на възбудителни вещества; следущитѣ две сѣ дали едни отъ най-добритѣ резултати и сѣ влѣзли въ широко употребление средъ западноевропейскитѣ птицевѣдства.

За приготвянето на едната смѣсъ е нужно да се вземе:

1. Стрити дървени въглища — 25 грама
2. Стрити камени въглища — 30 грама
3. Стрита опечена глина (тухли) — 5 грама
4. Готварска солъ — 40 грама

Всичко 100 грама

Отъ тая смѣсъ се дава по 5 грама на день на всѣка носачка.

За втората смѣсъ се взима:

1. Червенъ пиперъ — 1 частъ.
2. Жинжефилъ — 2 части.
3. Горчица — 2 части.
4. Кинкина — 1 частъ
5. Сѣренъ цвѣтъ — 1 частъ.

Всичко това се смѣсва добре и се дава по една кафяна лъжичка на день за 30 носачки. Въ случаи на болестъ или при линѣене се удвоява количеството на сѣрата.

Не е лошо да се редуватъ тия две смѣси, резултатитѣ сѣ по-добри и могатъ да заплатятъ разноснитѣ и трудътъ на стопанина.

П. Петровъ
стажантъ-агрономъ

Варненска Окр. Постоянна Комисия.

гр. Варна, 13 април 1929 год.

Съобщава се на населението отъ окръжгаследното:

1. Прегледъ и лекуванията въ окръжжитѣ участокови мед. амболатории сѣ безплатни за всички жители отъ Окръжга които ставатъ всѣки присжственъ день сутринъ отъ 8 до 12 часа;
2. Бедноболнитѣ, признати отъ общинския съветъ, се приглеждатъ и лекуватъ безплатно и въ домоветѣ имъ и
3. Само стойността на лѣкарствата се заплащатъ било отъ самитѣ болни, или отъ общ. управление по аптечнитѣ имъ такси.

Председателъ: Л. Черпански
Окр. бирникъ: Хр. Ивановъ

Кооперативно дѣло

Хр. Камбуровъ, учителъ
с. Гюнъ-Догду

Държавата и кооперацията

Взаимнопомощта, това е основния принципъ на кооператизма — принципъ освѣтенъ още отъ времето на Рочделскитѣ пионери. И ако тѣхното дѣло се е разрастнало въ колосални размѣри, ако то днесъ владѣе надъ 200 милиона човѣшки сѣщества, то това се дължи не на подкрепата оказана имъ отъ тѣхнитѣ правителства, а високото съзнание въ британския производителъ за силата на взаимнопомощта. Историята на кооперативното движение е записала твърде малко имена на държавници и правителства, които сж подпомагали кооперацията въ нейнитѣ различни прояви. — Докато индустриалния капиталъ винаги се е обособявалъ къмъ силнитѣ политически фактори, като по този начинъ е измѣквалъ огромни суми отъ държавната хазна, суми употребявани често пѣти не за разширение на индустриалнитѣ предприятия за които сж били предназначени, ... то кооперацията не е можала, да се нагажда по редъ съображения, пѣкъ и така е трѣбвало да бжде, защото иначе тя би изгубила своя идеенъ принципъ, — принципа за взаимнопомощта. И ако днесъ въ Дания, Англия, Германия и др. културни страни кооператизма е пусналъ дълбоки корени, то се дължи както казахъ на силно развитото социално чувство — чувство което липсва за голѣмо съжаление въ нашия народъ. Може би има редъ основателни причини за това, но ние сме длъжни да ги премахнемъ чакъ по скоро.

Основавате кооперация, читалище, разигравате томбола, давате забава или събрате помощи за нѣкое благотворително или каквото и да било общополезно начинание вашитѣ усилия ще останатъ напраздни — въ смисълъ да съберете материална помощъ, ако не успѣте да убедите хората на които искате помощта — за голѣмата полза която ще иматъ въ последствие. Преди всичко личнитѣ изгоди трѣбва да надвишаватъ общественитѣ. И тѣзи които влизатъ въ каквито и да било организации, чакатъ сложна лихва отъ вложенитѣ си материални или духовни ценности. Често се чува въпроса каква полза ще имамъ отъ читалището, защо ми е кооперация, какво ще гледамъ на забавата?! ... И презъ това време всички тѣзи които питатъ и чакатъ реални облаги, ще ги видятъ въ кръчмитѣ какъ прѣскаатъ десетки пѣти по вече. ... Общо взето за нашия народъ, той предпочита да изпие своитѣ средства, да ги изпусне, но не да ги вложи въ обществени предприятия. И колкото скѣперникъ и егоистъ за своето, толкова разточителенъ съ чуждото; следя отъ нѣколко години разхищението което става по всички линии въ кредитни и потребителни

кооперации. Кредитнитѣ успѣли не успѣли да сложатъ изтегленитѣ кредити, се разпиратъ безвъзвратно. ... Характерно, шомъ е кредитна кооперация и внесълъ нѣколко дѣла, при сключване на заемъ обезателно трѣбва да изтегли пари отъ кооперацията — безъ огледъ на това трѣбватъ ли му и не.

Въ кооперативния уставъ е казано: „Кредити се отпускатъ за производителни цели, модернизирание на земледѣлие, подобрене на скотовѣдство и т. н. и т. н. Но за насъ уставитѣ сж мъртва буква, когато трѣбва да вземаме“. Пѣкъ може ли иначе, да вземе Иванъ Стояновъ, азъ защо съмъ внесълъ дѣлове като нѣма да използвамъ отъ кредита? И всички искаме да използваме, — като пропиемъ взетитѣ пари. А така не върви, до като ние не се научимъ да ценимъ общественото, до като не започнемъ да жертваме личния и дребнавъ свой интересъ предъ голѣмия общественъ, нѣма да имаме успѣхъ въ никое общеполезно начинание. И това е не само въ кредитнитѣ кооперации, сжщото явление се забелязва и въ потребителнитѣ, зная десетки случаи на буквално ограбване на кооперативни магазини, обстоятелство което предизвиква ликвидация на магазина и най-лошото, убиване вѣрата въ този идеалъ. Нужно е държавата да създаде строгъ и неумолимъ законъ по отношение на такива престѣпници. А така сжщо, вмѣсто да отпуска милиони за кооперациитѣ (суми които се пропиватъ) и по този начинъ се привиква нашия народъ на готованство, вмѣсто да тича по банки и учреждения за кредити, да се унижава и просешки протяга ржка за помощъ, хиляди пѣти по добре е, ако се взематъ мѣрки и се издигне въ него чувството на взаимнопомощъ — чрезъ литература, беседи и пропаганда, отъ друга страна да се засили контролата надъ кооперативнитѣ сдружения и по този начинъ се отстрани възможността отъ злоупотѣба съ кооперативни средства. Повтарямъ държавата ще допринесе хиляди пѣти по-вече за изграждане на стопанска България. Успѣемъ ли да издигнемъ чувството на взаимнопомощъ и солидарностъ въ нашия народъ, успѣемъ ли да култивираме въ него онова чувство, което е залогъ за единъ по сложно-общественъ и културенъ животъ, можемъ да се надяваме, че ще застанемъ наредъ, съ догонване отъ миналитѣ ни богати европейски народи, по пѣтя на кооперативната просвѣта, и интензивното строителство на разбитената българска действителностъ ще спасимъ своя народъ. А въ това изграждане държавата и интелигенцията иматъ най-голѣмъ дѣлъ.

Нашето село

Защо изгубихме избора?

На 14 априлъ т. г. произведохме референдумъ въ с. Гюнъ-Догду, за затваряне на кръчмитѣ. На 14 априлъ Гюндовци имаше да разрешаватъ единъ твърде важенъ въпросъ, за икономическото и духовно издигане на селото. ... На 14 априлъ се откриваха два пѣтя за тѣхъ, единия пѣтъ, — пѣтя на отрезвяването и духовната обнова — а другия на пиянството, покварата, мизерията на духовното и физическо израждане на поколенията. И ентусиазмътъ съ който подемъ борбата вдѣхваше надежда, че ние ще унижимъ една черна страница въ нашия животъ, че ще премахнемъ едно социално зло — кръчмата. Тая кръчма въ която сж извършени маса убийства, замислени много кражби, оскърбени безброи честни сърца; тая кръчма въ която се поддържа проституцията, (говоря за градскитѣ кръчми) тая кръчма която поглъща стотици милони за тровене хиляди човѣшки сѣщества, тая кръчма още която разваля семейното щастие и убива човѣшкитѣ добродетели. Да, противъ тая обществена язва се боряхме и нея искахме да погребемъ за винаги, за да спасимъ честта, името и имота на българския селенинъ. Но уви! Не било сждено, да се радваме на плодетѣ отъ своя трудъ. Не било време още да се затворятъ зловонитѣ врата на тоя позорящъ вертепъ — кръчмата, и вмѣсто тамъ, средъ смрадъ и пиянски викове — гайди и звѣрски кълчения, да се отворятъ широко вратитѣ на читалището ни, където има много книги и списания — много мъдростъ и поука за нашия селенинъ. ... Съ болка на сърце трѣбва да признаемъ, че тѣзи които вчера бѣха противъ кръчмата въ решителния часъ измениха и влѣзоха въ редовитѣ на пияницитѣ. Това говори твърде зле, за мирогледа и постоянството на нашия селенинъ. Нека бжде извиненъ за изрази, но така си е, вчера плю върху смѣтътъ, а днесъ излиза съ езикъ това. ... И менъ ми е болно и срамно да изнеса изборния резултатъ, отъ 145 избиратели само 25 гласуватъ за затваряне на кръчмитѣ — останалитѣ за отварянето имъ, когато надъ 60 души подписаха заявлението за референдумъ. — Че липсата на съзнание даде тия плачевни резултати е безспоренъ фактъ, обаче не малко допринесе за изгубването на избора и общинската властъ, поради това че не даде широка гласностъ на новия законъ за народното здраве, съ които се даватъ избирателни права и на жената при произвеждане на референдума; тая жена която най-много страда отъ пиянството на мъжа, тая жена мъченица която чака по цѣли вечери предъ сложената трапеза, — завръщането на „любимия“ си мъжъ да се нахрани съ него и децата си. И колко нощи е истивала

сложената бедна вечеря, колко нощи сж заспивали предъ сучия залѣкъ гладни „свидна другарка и скѣпи деца“. А тамъ, въ кръчмата тѣхния баща пропива и последната стотинка останала отъ продадената кокошка или жито което трѣбваше да остане за храна на семейството му. Той яде тлъсти мисири, крехки агнета а въ къщи го чакатъ и плачатъ изправени предъ мизерията и скръбта. И завърне ли средъ полунощъ, пиянъ и умопомраченъ той внася ужасъ и тревога средъ полусъното и изтерзано семейство. Ако неговата другарка е забравила псувнитѣ и боя тя съ своя упрѣкъ извиква нови нападки. При това положение азъ смѣтамъ, че българската жена плаща скѣпа данъ на кръчмата, че тя би гласувала за нейното затваряне. Но вмѣсто да се даде гласностъ на тия права на жената общинската властъ идва и съобщава това следъ като започва избора (въ 12 часа по обѣдъ) безъ да подготви избора и изпълни своята културна задача. Отъ друга страна сжщата тази властъ е позволила на единъ пиянецъ цѣлъ денъ да тормози избирателитѣ като имъ натрапва бюлетини и ги придружава до самата кутия да гласуватъ съ тѣхъ. Така сжщо гласуването е станало на открито, като по този начинъ е отнета възможността избирателя свободно да прояви своята воля. И цѣлата тая сбирщина отъ малки и голѣми виновници за закрепването на мрака, невежеството и израждането на нацията, азъ не мога да нарека съ друго име освенъ врагове на селото и държавата, защото тѣ спѣватъ правилния стопански развой на селото, като го тласкатъ по пѣтя на мизерията, леността и порока. ... Но сега тѣ тържествуватъ, че сж нанесли поражение на въздържателя учителъ, сега тѣ пиятъ и играятъ гайда въ кръчмата сега, когато реколтата е напълно компрометирана отъ измръзване, сега когато тѣхнитѣ семейства сж изправени предъ гладъ, болести и израждане, сега казвамъ тѣ тържествуватъ, че сж побѣдители надъ идеитѣ на въздържанието. Но какъ горчиво се маматъ, защото тѣ убиха собственото си щастие като тръгнаха по пѣтя на пиянството и разложението, по пѣтя на сиромашията и невежеството. И въ заключение нека кажемъ истината за тѣзи които гласуваха за кръчмитѣ, — тѣ продадоха себе си за чаша вино и тази вечеръ тѣ пиятъ не виното което лукавия кръчмаръ имъ поднася, а пиятъ сълзитѣ и страданията на своитѣ деца. ... Сега къмъ васъ се обръщамъ 25 по-съзнателни Гюндовци, къмъ васъ които ще ми бждатъ опора въ борбата, вамъ подавамъ сърдечно ржка и ви зова за нова работа средъ нашитѣ непросветени братя, дано нашитѣ усилия ги пробудятъ отъ

Официаленъ отдѣлъ**О К Р Ж Ж Н О**

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 1292
13 априлъ 1929 г.
Варна

До Г. г. Околийскитѣ медицински
Лѣкари и участъкови фелдшери и аку-
шерки при Пост. комисия.
До Г. г. Общинскитѣ Кметове въ окрѣга
за сведение и разгласяване между на-
селението.

Съгласно взетитѣ решения отъ Окрѣжния съветъ и утвѣрдения
бюджетъ на окрѣга за фин. 1929/1930 г., който влиза въ сила отъ
1.IV т. г., съобщава Ви се за знание и точно изпълнение на след-
нитѣ постановления:

1) За въ бѣдаще всички лѣкари и фелдшери сѣ длѣжни да се
явяватъ на работа въ повѣренитѣ имъ амбулатории точно на време 8
часа сутринта и да преглеждатъ и лѣкуватъ безплатно всички явили
се, безъ огледъ на материалното имъ положение, болни. Стойността
на лѣкарствата и превързочнитѣ материали ще се събиратъ отъ всички
лѣкувани по аптечнитѣ такси.

2) Бедноболнитѣ, които не могатъ да отидатъ въ амбулаторията,
сѣщо ще се преглеждатъ и лѣкуватъ въ дома имъ безплатно;

3) Следъ обѣдъ прегледитѣ и лѣкуванията и превързкитѣ сѣ
за смѣтка на пациентитѣ, отъ които ще се събиратъ сѣщитѣ такси,
както до сега въ полза на лѣкаря и фелдшера, обаче тѣ трѣбва да
ставатъ всѣкога вѣнъ отъ амбулаторията.

4) Снабдяването на амбулаторията съ лѣкарства и превързочни
материали ще става само отъ окрѣжния аптеченъ складъ. Лѣкари,
фелдшери или акушерки, нѣматъ право да закупватъ съ свои сред-
ства лѣкарства и да обслужватъ на своитѣ пациенти. Заловетѣ такива
веднага ще бѣдатъ отстранявани отъ служба и давани подъ сѣдъ.
Окрѣжния аптеченъ складъ ще има грижата да набави всички видо-
ве медикаменти, специалитети и др., каквито му се предявятъ отъ
г. г. лѣкаритѣ;

5) Всички квитанционни книги по които се е събирало такси и
др. до 1 априлъ т. г. да се отчетатъ предъ окрѣжния бирникъ, по-
неже следъ тая дата приходитѣ ще се събиратъ за Окрѣжния апте-
ченъ складъ, който се учредява въ окрѣжно стопанско предприятие.

6) Г. г. общинскитѣ кметове да дадатъ най-широко разглася-
ване между населението отъ общината имъ, че отъ 8 до 12 часа
преглеждането и лѣкуването на всички нуждающи, и става безплатно,
безъ разлика на материалното имъ положение, въ участъковитѣ ам-
булатории, а на тежко болнитѣ бедни които сѣ на легло прегле-
дитѣ имъ ставатъ по домоветѣ имъ.

Председателъ: Л. Черпански

Окр.-бирникъ: Хр. Ивановъ

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 1368
22 априлъ 1929 г.
гр. Варна

Окрѣжно

До Г. г. Окрѣжнитѣ ветеринарни
лѣкари и участъкови фелдшери на служ-
ба при Комисията.

**Наредете да се съобщи въ коми-
сията, разполагате ли съ помпи-прѣс-
скачки за извършване на дезин-
фекция.**

Председателъ: Л. Черпански

Секретаръ: Н. Николиевъ

Министерство
на
Вжтр. Раб. и Н. Здраве
(Отд. Адм. изборенъ)
№ 5717
9.IV 1929 год.
София.

Преписъ отъ преписъ

До Г. г. Окрѣжнитѣ управители
въ Царството

Скитаното на циганитѣ чергари отъ едно населено мѣсто къмъ
друго, способствува за разнасянето на разнитѣ болести, както подо-
машнитѣ животни, тъй и по хората.

Поради което следва да се задѣлжатъ общинскитѣ кметове при
пристигане или заминаване на такива скитници цигани да искатъ отъ
тѣхъ да удостовѣряватъ, че непосредствено преди заминаването имъ
отъ последното населено мѣсто, добитѣка имъ е билъ прегледанъ
отъ ветеринарната власть и е намеренъ здравъ и че имъ разрешава
да се предвиждатъ въ друго село, дето не върлува заразна болестъ,
по тоя видъ добитѣкъ, каквѣто иматъ тѣ.

Съгласно чл. 99 отъ Закона на Санитарно-Ветеринарната Служ-
ба, всѣки скитникъ циганинъ е длѣженъ да има контролна санитарно-

алкохолното опиянение и дой-
датъ при насъ за изграждане
на нова трезва и щастлива
България...

Хр. К.

Протоколитѣ на Варнен. окр.
съветъ отъ т. г. му февруарска
сесия ще започнатъ да се пе-
чататъ въ подлистникъ следъ
нѣколко броя на окр. вест-
никъ.

ветеринарна книжка, въ която длѣжностния ветер. лѣкарь да удосто-
вѣрява здравословното състояние на добитѣка имъ при всѣко прид-
виждане отъ едно мѣсто на друго.

Горното Ви се съобщава за сведение и надлежно разпореждане
като се има предъ видъ и окрѣжното на М-ството подъ № 98/9,
отъ 30.VI 1928 г., публикувано въ кн. 10/1928 г. на известията.

Главенъ секретаръ: (п.) И. Разсукановъ

Началникъ на отдѣла: (п.) А. Ангеловъ

Вѣрно, Дѣловодителъ: (п.) П. Балджиевъ

Вѣрно, при Варнен. окр. управление,

Секретаръ: (п.) И. Х. Дучевъ

До Г. г. градскитѣ кметове и околийскитѣ
началници въ окрѣга.

Копие: До г-на Окр. ветер. лѣкарь—тукъ
за сведение

За изпълнение

№ 2127 гр. Варна, 17 априлъ 1929 г.

Окрѣженъ управителъ: (п.) Гроздановъ

Секретаръ: (п.) И. Хр. Дучевъ

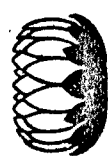
До Г. г. Околийскитѣ, участъковитѣ и
градски ветер. лѣкари и фелдшери въ окрѣга.

Настоящото окрѣжно предписание въ преписъ при надписъ
изпращамъ на гореозначенитѣ длѣжностни лица, — за сведение
и строго изпълнение.

гр. Варна, 20.IV 1929 г.

Окрѣженъ ветер. лѣкарь: Д-ръ Тюлевъ

Секр.-счетоводителъ: Г. Друмевъ

ОБЯВЛЕНИЯ**Тестеджийска селска община****ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 848

с. Тестеджий, 15 априлъ 1929 год.

Въ изпълнение протокола на общин. скотовъдна коми-
сия подъ № 1/1 отъ 26 мартъ т. год. удобренъ отъ Дирек-
тора на Варнен. Държавна Подвижна Земледѣлска катедра,
обявява се на интересующитѣ се че за нуждитѣ на селата
въ общината, се търсятъ да се закупятъ двѣ биволски би-
лета, мѣсна порода, на възраст не повече отъ 2 год., и
два свински нереза подобрена порода, на възраст отъ 6
мѣсеца до 1 год. и то удобрени за раплодници, съгласно
закона за П. 3. Пр. отъ Околийската Агрономска и Ветери-
нарна власть.

Стопанитѣ на такива разплодници които имъ сѣ за про-
данъ, могатъ до 15 май т. г. вкл. да подадѣтъ заявленията
си до общината ни ведно съ изискаемитѣ се по закона сви-
дѣтелства за че добитѣцитѣ имъ сѣ удобрени и годни за
цѣлта, а на последния день (15. V.) прѣдставятъ прѣдъ об-
щината ни и самитѣ разплодници за удобряване и спазаря-
ване съ назначената за цѣлта комисия. Слѣдъ опрѣделена-
та по горѣ дата, ако не се яви никой, то комисията сама
вече ще потърси и закупи отъ гдѣто намѣри такива раз-
плодници.

Закупенитѣ бици ще се приематъ и изплатятъ слѣдъ
утвѣрждаване на сѣгласителния (спазарителенъ) протоколъ.

Всички разноски сторени по закупването, като публи-
кация, гербъ на книжата, интизапно право и др., сѣ за смѣт-
ка на продавачитѣ.

Кметъ: Ив. Янчевъ

Сек.-Бирникъ: Н. Райновъ

Девненско селско общинско управление**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 708

село Девня, 16 априлъ 1929 година

Обявява се, че подъ надзора на общинското управле-
ние се намира едно безстопанско ловжийско куче, женско,
на около 1 година, к. черъ, белези: на четиритѣхъ крака
има по-малко бѣло, между гърдитѣ и преднитѣ крака има
бѣло.

Ако стопанина му не се яви въ 21 день отъ публикуването настоящето въ окръженъ вѣстникъ, ще се продаде на публиченъ търгъ, за сметка на Девненска община.

Отъ Кметството

Невшанско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 25

с. Невша, 16 априль 1929 год.

На 26 май 1929 год., отъ 2 до 6 часътъ следъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе търгъ, съ явно надаване, за отдаване подъ наемъ, за време отъ 1 септемврий 1929 год. до 31 августъ 1933 год., следнитѣ училищни ниви:

1. „Маринчовъ мостъ“ отъ 82 д., раздѣлена на 8 парцела
2. „Тепелеръ“ „ 47 „ „ 4 „
3. „Бозлука“ „ 75-9 „ „ 8 „
4. „Малкиятъ мостъ“ „ 30 „ „ 3 „

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалнитѣ оценки, които ще бждатъ обявени при откриването на търга.

Тъжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день и часть въ канцеларията на прогимназията.

Отъ училищното н-во.

Кара Ахмедъ махленско училищно настоятелство

Провадийска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 22

с. Кара Ахмедъ Махле, 10 априль 1929 г.

Обявява се на интересующитѣ, че на 31 день отъ публикуване настоящето въ Варненски Окръженъ вестникъ н. г. отъ 10 — 12 часа преди обѣдъ въ училищната канцелария ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 30. V. 1929 год. до 15. X. 1937 г. следнитѣ недвижими училищни имоти:

1. Нива въ мѣстността „Донка“ отъ 20 декара разпредѣлена на 1 парцелъ отъ 20 декара или на 4 кжса по 5 декара.

Първитѣ три години наемателътъ се освобождава отъ наемъ за разкореняване отдадената му часть отъ училищната мера.

Искания залогъ за участие въ търга е 10% и документитѣ: свидетелство за честностъ и поданство.

Първоначаленъ наемъ 30 лв. на декаръ за година за останалите петъ наемни години.

Тъжнитѣ книжа могатъ да се разгледатъ всѣки присъственъ день и часъ въ училищната канцелария.

Отъ Настоятелството.

Арнаутларско кметство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 853

с. Арнаутларъ, 22 априль 1929 г.

Обявява се, че търгътъ насроченъ за 12 априль т. год. за отдаване подъ наемъ общинската керемидарница, не се състоя, поради неявяване на конкуренти. На 11 день отъ обнародване настоящето въ Варненски окръженъ вестникъ ще се произведе втори търгъ при спазване условията упоменати въ обявление № 520 публикувани въ брой I. Варн. окръженъ вестникъ.

Отъ Кметството.

Училищно настоятелство, с. Фете-къой

Провадийско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 23

с. Фете-къой, 23 априль 1929 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 10 день отъ публикуването на настоящето обявление въ Варнен. окр. вестникъ отъ 10—12 часа въ канцеларията на първоначалното училище ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ училищната керемидарница до селото край шосето.

Срокътъ е 2 год. — 1.III 1929 г. до 1.III 1931 г.

Първоначална цена за година е 1000 лв. Залогъ за правоучастие въ търгътъ е 10% — 100 лв.

Конкурентитѣ да се събразяватъ съ З. Б. О. П.

Всички разноси гербъ и други сж за смѣтка на наемателя.

Отъ Настоятелството

Синделско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 83

с. Синделъ, 24 априль 1929 год

На 11-я день отъ публикуване настоящето въ Варненския окр. вестникъ въ канцеларията на Синделското народно училище отъ 3 до 5 часа следъ обѣдъ ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ отъ днесъ 15.IX. 1929 год. експлоатацията на следнитѣ училищни имоти:

1. Училищна ливада отъ 5 дек. въ мѣстност. „Поляната“
2. Училищна ливада отъ 6 декара въ сѣщата мѣстност.
3. Седемъ парцела отъ по единъ декаръ отъ парцелираната учил. ливада въ сѣщата мѣстност.

Първоначалната оценка възлиза на 200 лв. за декаръ.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната оценка.

Всички разноси за публикация, гербъ и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Тъжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията на Синделското народно основно училище.

Отъ училищното н-ство.

Синделско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 84

с. Синделъ, 24 априль 1929 година

На 15 май т. г. отъ 3 до 5 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на Синделското народно училище се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ отъ 1 октомврий т. год. до 1 октомврий 1934 год. експлоатацията на следнитѣ училищни ниви:

1. Нива отъ 5-5 декара въ мѣстността „Гьоль-Йолу“
2. Нива отъ 6-7 декаре въ мѣстността „Буджака“
3. Нива отъ 50 декара въ мѣстността „Гюнюрмеза“

Първоначалната оценка възлиза на 200 лв. декаръ годишно.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оценка.

Всички разноси за публикация, гербъ и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Тъжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията на Синделското народно основно училище.

Отъ училищното настоятелство.

Утвърдени сж отъ г. Варненския окр. управителъ бюджетитѣ на следнитѣ общини: Дишбудахъ, Арнаутларъ, Сарждъръ, Белево, Бейлий, Колубей, Дерекъой, Гор. Чифликъ, Девня и Сава.

Повторно напомняме на всички секр.-бирници незабавно да изпратятъ въ пост. комисия документитѣ за прекласиране съгласно новитѣ шатни табели.